

skog braka vrši moderna književnost (str. 42—49). To je jedna naročito bolna rana našega društva; silno je raširena, guta žrtve u nepojmljivom opsegu.

Iako g. predavaču nije bila svrha, da izlaže katoličku nauku o braku, već ju je istaknuo samo u krupnim crtama, smatram ipak, da izvodi u II. poglavljiju nisu teoretski dosta izloženi. To bi bilo potrebno radi onih, kojima je knjiga namijenjena. Nerazrješivost i jedinstvenost kršć. braka čini u praktičnom životu mnogo teškoća i samim našim vjernicima. Pogotovo u teoriji. Pozvati se na »prirodu samog braka« (str. 6), ili »prirodu bračne sveze« (str. 7), dobro je, ali bi još bolje bilo razraditi taj pojam i pokazati, kako i koliko priroda toga veza isključuje razrješivost braka, a uvjetuje jedinstvenost. Kad na str. 7. navodi, da bračni ugovor »nije podređen hiru i volji bračnih drugova«, da »ovi ne smiju ništa mijenjati«, »ne mogu ga raskinuti...« i opet, da se »ne može« mijenjati zbog *v e c s p o m e n u t i h r a z l o g a ...*« nema ni jednoga drugoga razloga navedenog, osim »prirode bračne sveze«.

Primjećujem još: seksualni porivi (str. 5) određuju se, istina, u korist zadruge, ali i u korist pojedinaca, ako imamo na umu drugotnu svrhu ženidbe. Kad prosječni vjernik čita o »popuštanju zbog slaboće starih otaca« (str. 6), pitat će se možda i ne će znati dati odgovora, zašto se ne popušta našim slaboćama u Novom zavjetu... Među »prirodne elemente braka« (str. 8) treba navesti izričito i stišavanje nagonskih poriva, jer se i o njima govori, kad se određuje svrha braka.

O svemu tome raspravlja okružnica pape Pija XI. »O k r š ĉ a n - s k o m b r a k u«, koju je autor čitavu dodao svojoj konferenciji i otstampaо je u hrvatskom prijevodu. Tako će ova knjiga, ako bude u narodu raširena, baš u današnje vrijeme učiniti mnogo dobra, jer lijepo brani najveću svetinju kršćanskoga puka: svetost i nepovredivost bračne zajednice.

A. Ž.

Dr. Mihail Opeka: *Rastreseno klasje* štiriintrideset različnih govorov v Stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani, I. zvezek str. 150, Ljubljana 1932, II. zvezek str. 151, Ljubljana 1933, H. Ničman. Cijena je svesku 24 Din.

U nakladi H. Ničmanove knjižare izašla su nedugo jedan iza drugoga dva nova sveska propovijedi kanonika M. Opeke u lijepoj opremi. K čitavom nizu njegovih crkvenih govora dostojno se priklanjavaju i ovi, koji se ne vežu na nikakav ciklus, nego obrađuju pojedine zgode iz evanđelja ili se oslanjaju na kakav prigodni slučaj u životu Crkve uopće ili ljubljanske katedrale napose. U ovim se govorima dr. Opeka predstavlja kao govornik koji računa s osjećajnom stranom svojih slušalaca, pa ih zamjernom dirljivom diktijom, pravim retorskim patosom, dobro izabranim poredbama i primjerima vodi k poznavanju i poštovanju vjerskih istina. Ako još istaknemo da autoru ne manjka oštro oko za opažanje svih mogućih slabosti našega doba, da ih on umjesno iznosi i po zasluzi peruša, da tako ostaje i savremen i poučan, nema sumnje, da će »Rastreseno klasje« postići svrhu, koju mu je namijenio.

Propovijedi dr. Opeke će i svećenstvo u pastvi moći s uspjehom upotrebiti. U mnogim pitanjima socijalnog života, pa i našega domaćeg,

on jasno i bistro zauzima ispravno gledište i znade, što se i koliko se gdje ima reći. Kad bi kod pojedinih govorila bila i jedna šematična skica, bila bi njihova upotreba nešto olakšana. Preporučujemo.

A. Ž.

Michael Kard. Faulhaber: *Zeitrufe - Gottesrufe*, Gesammelte Predigten, 8°, str. XXVI 470, Freiburg i. B. 1932. Herder, M. 4.80.

Nedavno smo upozorili na djelo Kard. Faulhabera pod naslovom: »Rufende Stimmen in der Wüste der Gegenwart«, (Bogosl. Smotra br. 3 1933.), koje za današnje doba pristaje kao rijetko koje djelo naših dana. A u ovom novom svesku svojih propovijedi, nagovora i gotovih predavanja dobiva ne samo njemačka, nego sva katolička javnost opet zrelo, duboko pročućeno i s neobičnom snagom uvjerenja napisano djelo o životu, potrebama, borbama, o sredstvima spasa u naše doba. Nema pojave u životu Crkve, znatnijeg dogadaja u životu njemačkog naroda, da o njemu ne vodi računa ovaj budni i neustrašivi pastir svoga stada. Karitativno djelovanje, alkoholno pitanje, privatno vlasništvo, novi ratni moral, socijalizam i kapitalizam, pojave mističnog i neobičnog života i mnoga druga pitanja, koja zanimaju svakog misaonog čovjeka, obraduje kard. Faulhaber u ovoj knjizi. I ako su neke propovijedi izrečene u ranije vrijeme, one su sve dovedene u sklad s prilikama i potrebama našega doba. Valja reći još, da su ovi govorovi i kao retorska cjelina dotjerani i izgrađeni tako, da mogu služiti za uzor. Iz djela ovakove ruke mogu naši dušobrižnici mnogo naučiti, zato im i ovu Faulhaberovu knjigu najtoplje preporučujem.

A. Ž.

Piccinelli Giovanni: *Vangeli per religiose*. Torino-Roma 1933. 8°, str. VIII 428, Casa editrice Marietti, Lit. 10.

Nedjeljna evangelija kroz čitavu crkvenu godinu pružena su ovdje u kratkim, brižno obradenim razmatranjima s asketskog gledišta. Pisana su za članice ženskih redova, pa uzimaju u izvodima mnogo obzira na život i poziv njihov, kako se on odvija i izvija u pojedinim redovima. Autor je uložio dosta truda oko svoga posla, pa valja priznati, da mu je i uspio. I oni, koji ne provode života po pravilima kakovoga reda, naći će mnogo dobru i stvarnu opasku u ovim razmatranjima, koja će oploditi i njihov život i u pravom svjetlu obasjati njihovo djelovanje u svijetu.

A. Ž.

Rosat A.: *Le credo des humbles*, 8, str. XVIII 296; **Wilned:** *Si les hommes avaient su regarder les bêtes*, 8°, str. XII 178; **Guechot Maurice:** *Mystères et lumières*, 8°, str. XVII 256; **De Bonnières Louis:** *Figures de Miraculés*, 8°, str. XX272; Sve: Paris 1933. P. Téqui, éditeur, à Fr. 12.

Sve su ove knjižice izašle u kolekciji »Je Seme«, koju ureduje A. Rosat. Kolekcija je dobro smišljena: ima tri odjela ili serije: za puk, za župljane, za elitu, a donosi u pučkom stilu sa *zanimivim* slikarijama materijal, koji valja da upoznaju katolički vjernici. Na taj se način stvara jedna biblioteka za katoličke obitelji, onako, kako je kod nas već decenijima stvara Društvo sv. Jeronima. To je moderni apostolat putem štampe, koji nikada ne smije sustati, već se mora sve više širiti, jer su potrebe svakim danom sve veće.